

Εἰμυνης Μοναχῶς

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ

Ὁ Ὁσιος καί θεοφόρος
Πατήρ ἡμῶν **ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ**
Ο ΛΕΠΡΟΣ κατετάγη ἐπι-
σήμεως εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δι'
ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνό-
δου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριαρχείου κατά τήν συνε-
δρίαν Αὐτῆς τήν 3ην Δεκεμ-
βρίου 2012.

Ἡ μνήμη του ἐπιτελεῖται
τήν 4ην Ἰανουαρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΠΡΩΤ. 195

ΑΡΙΘΜ.

ΛΘΗΗΘΙ 12η Φεβρουαρίου 2013

ΔΙΕΚΤ. 295

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς

Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί

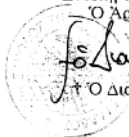
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΜΑ : «*Ενημέρωσις περὶ τῆς Ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ἀναγραφὴν ἐν ταῖς Ἀγιολογικαῖς Δέλτοις τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τοῦ μοναχοῦ Νικηφόρου τοῦ Λεπρού.*»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 8ης μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., εὐαρέστως γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, συνωδᾷ τῇ κρατούσῃ πράξει καὶ τάξει τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀνεγράφη προσφάτως ἐν ταῖς Ἀγιολογικαῖς Δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας ὁ Μοναχὸς Νικηφόρος ὁ Λεπρός, τῆς μνήμης αὐτοῦ ἐορταζομένης τῇ δ' Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἐκδοθείσης ἐπὶ τούτῳ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως.

Τὴν Κανονικὴν ταύτην Ἀπόφασιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας ἀνακοινούμενοι ὑμῖν, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Διανλίας Γαβριήλ
Ὁ Διανλίας Γαβριήλ

Σύντομος βίος

Ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Νικηφόρος, κατά κόσμον Νικόλαος Τζανακάκης, ἐγεννήθη στό χωριό Σηρικόρι τοῦ Νομοῦ Χανίων Κρήτης. Σέ πολύ μικρή ἡλικία στερήθηκε καί τούς δύο γονεῖς του. Ὅταν ἔγινε δεκατριῶν ἐτῶν, ὁ παπποῦς του τόν ἔστειλε νά ἐργαστῇ σ' ἓνα κουρεῖο στά Χανιά. Στήν ἐργασία αὐτή τόν ἀγαποῦσαν ὅλοι, ἐπειδή ἦταν ὁμορφος, ἔξυπνος καί κοινωνικός.

Ὅμως ἡ ζωή τοῦ ἐπεφύλασσε ἓνα πολύ δύσκολο καί ὀδυνηρό ἄθλημα, πού ἄρχισε τότε, μέ τήν ἐμφάνιση

τῶν πρώτων σημαδιῶν τῆς νόσου τοῦ
Χάνσεν, τῆς γνωστῆς Λέπρας.

Γιά νά μή τόν ἀντιληφθοῦν οἱ ἀρχές
καί τόν κλείσουν στό ἄνυδρο νησί τῆς
Σπιναλόγκας, σέ ἡλικία μόλις δεκαέξι
ἐτῶν ἔφυγε γιά τήν Ἀλεξάνδρεια.

Ἐκεῖ γνωρίστηκε μέ τήν ἀνθοῦσα
τότε Ἑλληνική παροικία καί μέ ἀρ-
χιερεῖς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου
καί ὅλοι αὐτοί ἀγάπησαν πολύ τόν
καλό Νικόλαο.

Μετά ἀπό λίγα χρόνια, πού τά ση-
μάδια τῆς νόσου ἔγιναν πολύ ἐμφανῆ,
ἔπρεπε καί ἀπό ἐκεῖ νά φύγει. Νά
πάν, ὅμως, ποῦ; Κανένα δέν γνώριζε
πουθενά. Τότε ἓνας Ἀρχιερεὺς, πού ὁ
Νικόλαος τοῦ ἐμπιστεύθηκε τό πρό-
βλημά του, τόν ἔστειλε στό λωβοκο-
μεῖο τῆς Χίου, κοντά στόν Πατέρα

Ἄνθιμο, τόν μετέπειτα Ἅγιο Ἄνθιμο. Μετά τρία χρόνια, ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος τόν ἔκειρε μοναχό, μέ τό ὄνομα Νικηφόρος. Κοντά στόν Πατέρα Ἄνθιμο, ὁ Πατήρ Νικηφόρος ἔφθασε σέ μεγάλα μέτρα ἀρετῆς.

Όταν ἔκλεισε τό λωβοκομεῖο τῆς Χίου, ὁ Πατήρ Ἄνθιμος τόν ἔστειλε στόν Ἀντιλεπρικό Σταθμό τῶν Ἀθηνῶν μέ συστατική ἐπιστολή, στήν ὁποία ἔγραφε στόν Πατέρα Εὐμένιο, πού ὑπηρετοῦσε ἐκεῖ, νά προσέξῃ «τόν θησαυρό πού τοῦ στέλνει ἡ Παναγία», διότι ἔχει πολλά νά ὠφεληθῇ ἀπό αὐτόν. Ἐκεῖ ὁ Πατήρ Νικηφόρος πέρασε ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή του. Ὁ Πατήρ Εὐμένιος τόν φρόντισε μέ πολλή ἀγάπη καί τόν εἶχε ὡς πνευματικό του πατέρα.

Ὁ Ὅσιος πατήρ ἡμῶν Νικηφόρος
ἐκοιμήθη στίς 4 Ἰανουαρίου 1964,
προπαραμονή τῶν Θεοφανείων.

Ἦτο γνώστης καί κάτοχος τῆς νοε-
ρᾶς ἀδιαλείπτου προσευχῆς.

Θαύματα ἐπετέλεσε ἤδη κατά τή
διάρκεια τῆς ζωῆς του, καί ἐπιτελεῖ
πολύ περισσότερα μετά θάνατον,
ὅπως τό ὁμολογοῦν πολλοί ἄνθρω-
ποι, οἱ ὁποῖοι εὐεργετήθηκαν ἀπό
αὐτόν.

Θαύματα τοῦ Ἁγίου

Πατήρ Εὐλόγιος, ἱερομόναχος τῆς Ἱ. Μ. Ἀγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων, μᾶς διηγήθηκε ἓνα θαυμαστό γεγονός πού ἔκανε ὁ Ὁσῖος Νικηφόρος σέ ἓναν ἐξάδελφό του.

Ὁ Δημήτριος, ἡλικίας 17 ἐτῶν, εἶχε σοβαρό πρόβλημα ὑγείας μέ ἔντονους πόνους στήν περιοχή τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καί ντρεπόταν νά τό φανερώσῃ. Σύν τῷ χρόνῳ, ὅμως, ἡ κατάστασις χειροτέρευε, οἱ πόνοι αὐξάνονταν καί, ὅταν ἔφτασε στό ἀπρόχώρητο, τότε τό εἶπε στούς δικούς του, οἱ ὁποῖοι τόν πῆραν, ἀνήμερα

τῶν Θεοφανείων τοῦ 2011, καί τόν
πῆγαν στόν Ἅγιο Σάββα. Μετά ἀπό
πολλές ἐξετάσεις, διαπιστώθηκε κα-
θολικός καρκίνος σέ βαθμό πού οἱ
γιατροί εἶπαν ὅτι δέν μποροῦν νά κά-
νουν τίποτε. Ἔδωσαν στό παιδί, ἂν
ὄχι ἡμέρες, μόνον λίγες ἐβδομάδες
ζωή.

Ἡ μητέρα τοῦ πατρός Εὐλογίου,
θεία τοῦ νεαροῦ Δημητρίου, πού εὐ-
λαβεῖτο τόν Ὅσιο Νικηφόρο, ἄρχισε
νά διαβάξη τό βιβλίο «*Νικηφόρος ὁ
Λεπρός, τῆς καρτερίας ἀθλητής λαμ-
πρός*», σάν παράκληση πρὸς τόν
Ὅσιο, γιά νά γίνη τό παιδί καλά. Ὅ-
ταν τελείωνε τήν ἀνάγνωση, ξανάρχι-
ζε τό βιβλίο ἀπό τήν ἀρχή, παρακα-
λώντας πάντα μέ θέρμη τόν Ὅσιο νά
κάνη τόν ἀνεψιό της καλά.

Ἡ κατάσταση τοῦ νεαροῦ ἄρχισε σιγά-σιγά νά βελτιώνεται, οἱ πόνοι νά ἐλαττώνονται καί, λίγο πρίν ἀπό τό Πάσχα, ὅταν τόν πῆγαν πάλι στό νοσοκομεῖο, οἱ γιατροί διεπίστωσαν ὅτι τό παιδί εἶχε θεραπευθεῖ τελείως. Ἐπανελάβαν τίς ἐξετάσεις, μέ τό ἴδιο ἀποτέλεσμα. Ὅλοι τότε πέταξαν ἀπό τήν χαρά τους γιά τό γεγονός καί ἡ θεία τοῦ νεαροῦ δέν ἤξερε πῶς νά εὐχαριστήσῃ τόν Ὅσιο Νικηφόρο καί φώναζε· «Αὐτό εἶναι θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου! Αὐτό εἶναι θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου!» Μετά ζήτησε ἀπό τόν γιό της τόν ἱερομόναχο μία εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, γιά νά τόν ἔχῃ γιά προστάτη της.

Ἀναφορά σχετικά μέ τόν Ὅσιο Νικηφόρο τόν λεπρό:

*Μ*ιά γνωστή μου κυρία ὀνόματι Καλλιόπη Χατζηγρίβα, ἀπό τήν Λάρισα, μέ πληροφορήσε, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε διαβάσει τόν βίο τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, ὅτι, ὅταν ἔμεινε ἔγκυος, οἱ γιατροί τῆς εἶπαν ὅτι θά γεννήσῃ κορίτσι.

Μιά νύχτα στό ὄνειρό της εἶδε τόν Ὅσιο Νικηφόρο καί τῆς εἶπε, τό παιδί πού θά γεννήσῃ νά τό ὀνομάσῃ Νικηφόρο. Αὐτή ἐκπληκτική τοῦ εἶπε πώς δέν θά γεννήσῃ ἀγόρι, ἀλλά κορίτσι, κατά τήν γνώμη τῶν γιατρῶν. Τότε ὁ Ὅσιος Νικηφόρος τῆς εἶπε ὅτι, ὄχι, τό παιδί εἶναι ἀγόρι καί νά τό ὀνομάσῃ Νικηφόρο. Εὐπνήσῃ ἡ κυρία αὐτή μέ ἀπορία καί ἐκπληξη

γιά τό ὄνειρο πού εἶδε, μή μπορών-
τας νά δώση ἐξήγηση. Ἀργότερα, ὅταν
ξαναπῆγε στόν γιατρό γιά νέες ἐξετά-
σεις σχετικά μέ τήν πορεία τῆς ἐγκυ-
μοσύνης, ὁ γιατρός τῆς εἶπε πώς ἔγινε
λάθος τήν πρώτη φορά καί πώς τό
παιδί εἶναι ἀγόρι, πράγμα πού ἐπι-
βεβαιώθηκε μέ τήν γέννηση τοῦ παι-
διοῦ.

*Ἱερομόναχος Λουκάς
Ἱερά Μονή Ξενοφώντος, Ἅγιον Ὅρος.*

Σεβαστέ μας π. Σίμων,

Στή συλλογή τῶν θαυμάτων τοῦ
Ὁσίου Νικηφόρου θά θέλαμε
νά σᾶς προσθέσωμε καί τό δικό μας
θαῦμα.

Ἡ Ἀδ. Εὐσεβία, ἡ Ἀγιογράφος μας, ἔσπασε τήν κερκίδα τοῦ δεξιοῦ χειριοῦ μόλις πήραμε τήν παραγγελία ἑνός τέμπλου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Λαμψάκου.

Κατά τήν περίοδο τοῦ γύψου, ἕνα βράδυ ἄκουγε τήν βιογραφία καί τά θαύματα τοῦ Ὁσίου ἀπ' τόν σταθμό τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας καί μέ κατάνυξη παρεκάλεσε τόν Ὅσιο νά τήν θεραπεύσῃ καί ὑπεσχέθῃ ν' ἀγιογραφήσῃ τήν εἰκόνα του. Αὐτοστιγμεί κίνησε καί τά πέντε μαρμαρωμένα δάκτυλά της χωρίς νά αἰσθάνεται κανένα πόνο.

Ἐν συνεχείᾳ, μόλις βγῆκε ὁ γύψος, μόνο μέ δύο φυσιοθεραπεῖες ἀποκατεστάθῃ τό χέρι της τελείως καί ἄρχισε νά ἀγιογραφῇ τό τέμπλο. Ἀμέ-

σως μετά θά ἐκτελέση καί τό τάμα
της.

Μετ' εὐχαριστιῶν καί σεβασμοῦ
Ἀγνή Μοναχή
Καθηγουμένη Ἱ.Μ. Παναγίας Ἐλεούσης
Κάλυμνος, 8/1/2012

Πρίν ἀπό ἓνα χρόνο εἶχα βιώ-
σει ἓνα μεγάλο θαῦμα ἀπό
τόν Ὅσιο Νικηφόρο τόν λεπρό, στό
ἀεροδρόμιο τῆς Ρώμης στήν Ἰταλία.
Ἀλλά δέν ἔμεινε ἐκεῖ. Σέ πρόσφατο
ταξίδι μου στήν Κωνσταντινούπολη
γιά μιά προσκυνηματική ἐκδρομή,
ἔζησα ἓνα δεύτερο μεγάλο θαῦμα
ἀπό τόν Ἅγιο.

Ἐνῶ ξεκινούσαμε γιά τήν ἐπιστρο-

φή μας στήν Ἑλλάδα, στήν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου διέμενα, εἶδα ὅτι ἔλειπε τό διαβατήριό μου. Ἀφοῦ ἔπαξα ὅλα μου τά πράγματα, διεπίστωσα ὅτι τό εἶχα χάσει. Σέ τρεῖς ὥρες πετούσαμε καί ἐγώ δέν εἶχα διαβατήριο.

Κατάλαβα ὅτι θά εἶχαμε πρόβλημα καί ὅτι στήν Κωνσταντινούπολη θά ἔπρεπε νά καθίσω περισσότερες ἡμέρες καί θά ἔχανα καί τό εἰσιτήριο μου. Τότε μέ τούς συμπροσκυνητάς μου ἀρχίσαμε νά ψάχνουμε, πῶς θά φεύγαμε σέ τρεῖς ὥρες χωρίς νά χάσουμε τήν πτήση.

Συγχρόνως ὅμως, ὅλοι προσευχόμεστε στόν Ὅσιο Νικηφόρο νά μᾶς βοηθήση. Κι ἔτσι ἔγινε. Ἐνῶ στήν Κωνσταντινούπολη ἐκείνη τήν περίοδο

είχαν Ραμαζάνι καί ὅλα ἦταν κλειστά, ἐμεῖς μέ τήν βοήθεια τοῦ Ὁσίου μπορέσαμε καί βρήκαμε φωτογράφο ἀνοικτό καί βγάλαμε τίς φωτογραφίες, πού ξέραμε ὅτι ἤθελε τό Προξενεῖο γιά νά μᾶς ἐκδώσουν βεβαίωση ἀπωλείας τοῦ διαβατηρίου.

Τό Προξενεῖο ἦταν καί αὐτό κλειστό, λόγω τῆς ἀργίας. Μετά ἀπό πολλές προσπάθειες, βρέθηκε ὁ ὑπεύθυνος γραμματεὺς καί μᾶς ἐξυτηρέτησε πολύ πρόθυμα καί γρήγορα. Ἀκόμη καί ὁ ταξιτζῆς, πού μᾶς ἐξυτηρετοῦσε, τό ἔκανε μέ αὐτοθυσία· ἔτρεχε πολύ γρήγορα, ἔκανε ἀναστροφές, ἔμπαινε σέ μονόδρομους.

Στά μισά τοῦ δρόμου πρὸς τό ἀεροδρόμιο, διαπιστώσαμε ὅτι, ἀπό τήν βιασύνη καί τό ἄγχος, εἴχαμε ξεχά-

σει μιά τσάντα στό Προξενεῖο. Γυρίσαμε πάλι πίσω γιά νά τήν πάρουμε. Καί, παρ' ὅλα αὐτά πού ἔγιναν, καταφέραμε νά εἴμαστε στό ἀεροδρόμιο σχεδόν στήν ὥρα μας.

Μέ τήν βεβαίωση πού μοῦ εἶχε δώσει τό Προξενεῖο δέν ἦταν σίγουρο ὅτι θά μέ ἄφηναν νά ταξιδέψω, γιατί λειτουργοῦν διαφορετικά ἐκεῖ. Καί αὐτό τό λέω, γιατί ἀπό τό Προξενεῖο μᾶς προειδοποίησαν ὅτι χρειαζόταν καί βεβαίωση ἀπωλείας ἀπό τήν Ἀστυνομία, πράγμα πολύ δύσκολο καί ἀνέφικτο γιά ἐκείνη τήν ἡμέρα. Ὅμως τό θαῦμα ἔγινε καί μέ ἄφηναν νά περάσω ἀπό τόν ἔλεγχο χωρίς καμμιᾶ δυσκολία. Ὅλα πῆγαν πολύ καλά μέ τήν βοήθεια καί τήν χάρη τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου καί τόν

εὐχαριστῶ πολύ, γιά δεύτερη φορά,
ἀπό βάθους καρδίας.

Ἀστέριος Κόκκαλης
Θεολόγος, Ἐλατοχώρι Πιερίας

*Λ*έγομαι Ε.Ν. καί νοιώθω τήν
ὕποχρέωση νά γράψω λίγα
λόγια γιά τόν Ἅγιο Νικηφόρο τόν λε-
πρό, περιγράφοντας ἔτσι τά θαύμα-
τα, πού ἔκανε σ' ἐμένα.

Ἔμαθα γιά τόν Ἅγιο Νικηφόρο
ἀπό μιά καρδιακή μου φίλη, ὅταν
περνοῦσα μιά δύσκολη περίοδο τῆς
ζωῆς μου μέ πολύ ἄγχος καί πίεση.
Ἦμουν φοιτήτρια στό πτυχίο κι ἐ-
κεῖνο τό διάστημα ἔγραφα τήν πτυ-
χιακή μου ἐργασία (διπλωματική).

Τό θέμα, πού μοῦ εἶχε ἀναθέσει ὁ καθηγητής μου, ἦταν ἰδιαίτερα δύσκολο γιά μένα. Ὅταν διάβασα τό βιβλίο συγκινήθηκα ἰδιαίτερα καί, πράγματι, ἐπικαλέσθηκα ἀρκετές φορές τόν Ἅγιο Νικηφόρο νά μέ βοηθήση.

Ὁ καιρός περνοῦσε καί ἡ πτυχιακή μου δέν εἶχε τελειωμό. Χρειάζονται κι ἄλλο χρόνο γιά νά τελειώσω καί ντρεπόμουν πολύ τόν καθηγητή μου, στόν ὅποιο ἔνοιωθα ὅτι εἶχα ἐκτεθεῖ, γιατί τοῦ εἶχα ζητήσει ἐπανειλημμένα κι ἄλλο χρόνο, μέ ἀποτέλεσμα νά μὴν ἔχω πλέον τό θάρρος νά ζητήσω καί ἄλλη παράταση.

Παρεκάλεσα τόν Ἅγιο Νικηφόρο νά μέ βοηθήση. Μάλιστα, κάποια στι-

γμή πού ἔκλαιγα γοερά καί τοῦ ζη-
τοῦσα νά μέ βοηθήση, καθώς κρα-
τοῦσα τό βιβλίο μου στά χέρια μου
καί κοίταζα τήν εἰκόνα του, μοῦ φά-
νηκε ὅτι ζωντάνευε ἡ ἐνδυμασία τοῦ
Ἀγίου.

Τήν ἐπομένη ἡμέρα τό πρωῒ μοῦ
τηλεφώνησε ὁ καθηγητής, γιά νά
μοῦ πῇ ὅτι, γιά κάποιον λόγο, μπο-
ροῦσα νά πάρω ἄλλες τέσσερις
ἡμέρες παράταση καί νά μήν βιά-
ζωμαι. Ἡ χαρά μου ἦταν ἀπερίγρα-
πτη. Ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, ὅμως,
εἶχα διάφορους λογισμούς, ὅτι δη-
λαδή μπορεῖ καί νά μήν ἦταν ἀπό
τόν Ἅγιο καί ἀπλῶς νά ἔτυχε.

Σέ ὅλο αὐτό τό διάστημα, ἡ φίλη
μου, πού μοῦ εἶχε δανείσει τό βι-
βλίο, μοῦ ἔλεγε νά γράψω λίγα λόγια

γιά τήν μεσολάβηση τοῦ Ἀγίου, ἀλλά ἐγώ τό ἀπέφευγα καί δέν τό θεωροῦσα ἀπαραίτητο. Σκεπτόμουν, μάλιστα, πώς ἂν ἦταν ἀπλῶς θέμα τύχης, θά παραπλανοῦσα τόν κόσμο, ἂν ἔγραφα τό ὅ,τιδήποτε.

Πέρασαν μῆνες μέχρι πού, μιά μέρα (ἐνῶ ἀντιμετώπιζα κάποια σοβαρά προβλήματα), ἡ ἴδια φίλη μέ παρώτρυνε καί πάλι νά ἐπικαλεσθῶ τόν Ἅγιο Νικηφόρο καί, συνάμα, νά γράψω λίγα λόγια γιά τήν βοήθεια, πού μοῦ εἶχε προσφέρει τότε μέ τήν πτυχιακή. Κι ἐνῶ ἔλεγα ὅτι θά γράψω, μοῦ μπῆκαν διάφοροι λογισμοί καί σχεδόν ἀμφέβαλα γιά τήν ἀγιότητα του.

Τήν ἴδια μέρα, ὅταν ἐπέστρεψα στό σπίτι, μέ ἔπιασε ἕνας φοβερός

πόνος, πού δέν εἶχα ξανανοιώσει. Νόμιζα ὅτι εἶχα κάτι σοβαρό καί φοβήθηκα πολύ.

Θυμήθηκα τήν φίλη μου, πού μοῦ εἶχε πεῖ νά ἐπικαλοῦμαι τόν Ἅγιο Νικηφόρο κι ἀμέσως ἦρθαν στό μυαλό μου οἱ σκέψεις, πού εἶχα κάνει λίγο πρίν γιά τόν Ἅγιο. Ντράπηκα καί μετάνιωσα πολύ, πού ἀμφέβαλα ἔστω καί γιά λίγο γιά τήν ἀγιωσύνη του.

Ἔνοιωσα ἀμέσως τήν ἀνάγκη νά τοῦ ζητήσω συγγνώμη. Τόν παρεκάλεσα νά μεσιτεύση νά γίνω καλά καί ὑποσχέθηκα στόν ἑαυτό μου πώς, μόλις νοιώσω καλύτερα, θά γράψω γι' αὐτόν.

Πρίν προλάβω νά τελειώσω τά λόγια μου ὁ πόνος ὑποχώρησε! Μπο-

ρῶ νά πῶ μέ σιγουριά πῶς ὁ πόνος
διήρκησε τόσο, ὅσο χρειάστηκε νά
καταλάβω καί νά μετανοήσω γιά
τούς λογισμούς μου.

ΕΝ. 9/5/08

Ἄ σᾶς διηγηθῶ κάτι πού συνέβη
στήν οἰκογένειά μου. Τό καλο-
καίρι πού μᾶς πέρασε, συνέβη ἓνα
πολύ σοβαρό ἀτύχημα στόν γιό μου
Ἀναστάσιο. Καθώς ἔκανε βουτιά
στήν θάλασσα χτύπησε μέ τό κεφάλι
στόν βυθό, ἔσπασε τόν αὐχένα του
καί ἔμεινε τελείως παράλυτος. Τόν
μεταφέραμε στό νοσοκομεῖο καί ἡ
ἐπέμβαση, πού τοῦ ἔκαναν οἱ για-
τροί, ἀπέτυχε. Τά δυσάρεστα νέα κυ-

κλοφόρησαν άμέσως σέ συγγενεΐς, φίλους καί πελάτες μου.

Πήγαινα καθημερινῶς στό Νοσοκομεΐο. Κάποια μέρα μου τηλεφώνησε ή κυρία Μαρία, πελάτισσά μου, καί μου εΐπε· «Θέλω νά έπισκεφθῶ τόν Άναστάσιο καί νά τοῦ φέρω καί τά Άγια Λείψανα τοῦ Όσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ». Μέ χαρά περιμένα πότε θά ἔρθη ή ὥρα νά μᾶς έπισκεφθῇ, γιατί τήν ἔχω σέ πολύ μεγάλη εκτίμηση.

Όταν μπήκαμε στό δωμάτιο τοῦ Άναστασίου, ή κυρία Μαρία τόν καλησπέρισε καί συζήτησαν γιά τό άτύχημά του. Μετά από λίγα λεπτά τοῦ εΐπα ὅτι ή κυρία Μαρία εΐχε φέρει τά Άγια Λείψανα γιά νά προσκυνήση καί νά παρακαλέση τόν Όσιο

Νικηφόρο νά τόν κάνει γρήγορα καλά.

Όταν τά πλησιάσαμε στό κεφάλι τοῦ γιουῦ μου γιά νά τά φιλήση, αἰσθάνθηκε μιά πολύ ὁμορφη εὐωδία. Ἡ κουνιάδα μου, πού καθόταν δίπλα μου, στήν γωνία τοῦ δωματίου, μέ κοίταξε σαστισμένη στά μάτια καί μοῦ εἶπε· «Μύρισε τίποτε;». Τῆς ἀπάντησα, ὄχι, κι ἐκείνη μέ κοίταξε μέ ἀπέραντη ἐκπληξη.

Όταν τελείωσε τό προσκύνημά του ὁ Ἀναστάσιος, προσκυνήσαμε κι ἐμεῖς μέ τήν σειρά μας. Ἡ κυρία Μαρία μοῦ εἶπε ὅτι θά μᾶς ἄφηνε τό Ἅγιο Λεῖψανο τρεῖς μέρες. Τό βάλαμε στό προσκέφαλο τοῦ Τάσου καί φύγαμε ἀπό τό δωμάτιό του, γιατί ἦταν ἐξαντλημένος καί ἤθελε

νά κοιμηθῇ. Ἐγὼ μπαινόβγαινα στο
δωμάτιο γιὰ νά βλέπω τί κάνει.

Κάποια στιγμή ὁ γυιὸς μου ἀνοί-
γει τὰ μάτια του καὶ μέ ρωτάει·
«Μπαμπᾶ, ποίος εἶναι αὐτός ὁ παπ-
πούλης, πού μοῦ τρίβει τὰ πόδια;». Ἀπορημένος τοῦ λέω· «Κανένας δέν
εἶναι. Κοιμήσου». Καί μοῦ ξαναλέει·
«Νά ἐκεῖ εἶναι, δέν τόν βλέπεις;» καί
δείχνει τὰ πόδια του. Καί μετὰ λέει·
«Ἄχ, ἔφυγε ὁ παππούλης». Ἐγὼ, στο
ἄκουσμα αὐτῶν τῶν λόγων, ἀνατρί-
χιασα. Αὐτό συνέβη τό καλοκαίρι
τοῦ 2009, στίς ἀρχές Ἰουλίου.

Τό γεγονός αὐτό ἐπιβεβαιώνει καί
ἡ ἀδελφή μου, ἡ ὁποία κάθε φορά
πού διάβαζε τήν Παράκληση τοῦ
Ἁγίου Νικηφόρου, γιὰ τήν ἀποκα-
τάσταση τῆς ὑγείας τοῦ Τάσου μας,

αίσθανόταν ἄρρητη εὐωδία νά βγαί-
νη ἀπό τὰ λείψανά του.

Ὁ Τασούλης μας ἔγινε καλά μέ τήν
βοήθεια τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου καί
βρίσκεται τώρα στήν Γερμανία γιά
φυσικοθεραπεῖες. Πάντα θά εὐχαρι-
στῶ καί θά δοξολογῶ μέσα ἀπό τήν
καρδιά μου τόν Ἅγιο Νικηφόρο γιά
τό μεγάλο καλό, πού ἔκανε στό παι-
δί μου.

Ἀρχιμῆδης Θεοδωρίδης

Τόν Ἰούνιο τοῦ 2009 γεννήσαμε
πρόωρα στό Νοσοκομεῖο Παπα-
γεωργίου Θεσσαλονίκης. Τόν ἴδιο μῆ-
να, γιά λόγους ὑγείας τοῦ μωροῦ, με-
ταφερθήκαμε μέ ἀερομεταφορά στήν

Ἀθήνα, στό Νοσοκομεῖο Παίδων «Ἁγία Σοφία». Κατά τήν παραμονή μας ἐκεῖ, ἡ ὁποία διήρκησε περίπου δύο μῆνες, γνωρίσαμε τόν Ὅσιο Νικηφόρο τόν λεπρό, ἀπό ἓνα βιβλίο πού μᾶς ἔδωσε ἓνας Ἀγιορείτης Γέροντας.

Τό νεογέννητο μωρό μας παρουσίαζε ἀναπνευστικά καί καρδιακά προβλήματα καί οἱ γιατροί μᾶς ἔλεγαν ὅτι δέν ἦταν καί τόσο καλά καί θά χρειαζόταν χειρουργική ἐπέμβαση. Ὁ λόγος αὐτός ἦταν ἡ αἰτία, πού δέν ἔτρωγε κανονικά καί θά ἔπαιρνε πολύ χρόνο νά φάν μέ τό μπιμπερόν, ὥστε μετά νά τό πάρουμε στό σπίτι μας. Ἀκόμη τρεφόταν μέ τό σωληνάκι. Τό ἄγχος ἡμέρα μέ τήν ἡμέρα μεγάλωνε καί δέν ξέραμε τί νά σκεφθοῦμε, ἀφοῦ βρισκόμασταν

στήν έντατική καί στό έπισκεπτή-
ριο, πού ήταν δύο μισάωρα τήν ήμέ-
ρα, βλέπαμε ότι τό μωρό μας άλλοτε
ήταν καλά καί άλλοτε χειρότερα.

Βλέποντας ό Γέροντας όλα αὐτά
καί συμμεριζόμενος τόν πόνο μας,
μας έμπιστεύθηκε τό Άγιο Λείψανο
τοῦ Όσίου Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ,
τό όποιο φυλάσσεται σέ λειψανοθή-
κη, καί μας εἶπε· «Τρεῖς ήμέρες θά
σταυρώνετε τό μωρό σας πάνω από
τήν θερμοκοιτίδα». Ἔτσι καί ἔγινε.
Τό πρωί, αφοῦ εἶχαμε διαβάσει τήν
Παράκληση τοῦ Αγίου, ανηφορήσα-
με από Άμπελοκήπους γιά τό Γουδί.
Μπήκαμε στήν έντατική καί σταυ-
ρώσαμε τό μωρό μας καί όλα τά άλ-
λα μωρά. Τό απόγευμα, πηγαίνοντας
στό δεύτερο έπισκεπτήριο, πρίν

μποῦμε ὅλοι οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν, βγαίνει ἡ ἐπιμελήτρια ἐφημερεύουσα γιατρός τῶν νεογνῶν καί μᾶς λέει· «Δέν ξέρω τί ἔγινε, ἀλλά σήμε-
ρα ὅλα τά μωρά εἶναι καλά. Δέν μπορῶ νά πῶ περισσότερα, οὔτε νά τό ἐξηγήσω».

Ἐμεῖς ἀμέσως κοιταχθήκαμε μέ θαυμασμό καί χαμογελάσαμε. Ὁ Ὅσιος Νικηφόρος δέν ἄργησε νά ἀκούσῃ τίς προσευχές μας καί νά μᾶς δείξῃ τήν ἀγάπῃ του.

Τό ἐπόμενο πρωῒ πήγαμε ξανά στό ἐπισκεπτήριο καί ξανά τήν ἐπομένη. Συνεχίσαμε νά προσευχόμαστε καί νά σταυρώνουμε τό μωρό. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες καί ἐνῶ οἱ γιατροί μᾶς ἔλεγαν ὅτι θ' ἀργήσῃ πολὺ νά φάν κάποια ποσότητα καί νά πιάσῃ μπι-

μπερόν, πήγαμε ένα πρωί καί αντι-
κρύσαμε κάτι συγκλονιστικό. Τό α-
γοράκι μας έτρωγε μέ μπιμπερόν
καί μάλιστα μεγάλη ποσότητα. «Σέ
4-5 ήμέρες θά φύγετε γιά τό σπίτι
σας», έλεγε ό γιατρός μέ θαυμασμό.

Πράγματι, σέ 5 ήμέρες πήραμε τό
μωρό μας στό σπίτι μας. Εύχαρι-
στοῦμε πολύ τόν Όσιο Νικηφόρο
γιά τήν αγάπη πού μᾶς έδειξε.

Άρns - Δώρα Στάμου

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟCΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ

(οὗ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται
τὴν 4^{nv} Ἰανουαρίου)

(Ποίημα Ἰσιδώρας Μοναχῆς,
Καθηγουμένης Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἱεροθέου Μεγάρων)

«Ψυχῆς μου χεῖλη λάμπρυνον
τὰ θαυμαστά σου ἄδειν, ὦ Νικηφόρε,
τῶν λεπρῶν ἡ πάγκαλος λαμπρότης».

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως.
Ὁ 142 Ψαλμός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ

ἀληθεία σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώην
μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νε-
κροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ
τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ
καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρ-
χαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμε-
λέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖρας
μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ

τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώ-
ρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσο-
μαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε·
πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με· ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ
ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Μεθ' ὃ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου
(Τετράκις).

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοφρόνως τῆς σαρκός σου τὴν
λέπραν, καθυπομείνας ὡς Ἰὼβ
Νικηφόρε, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξήγνισας,
λαμπρῶς τὴν στολὴν· τέλεον τὴν
κλίμακα, ἀρετῶν δὲ ἀνέβης, φθάσας
τῇ ἀσκήσει σου, πολιτείαν ἀγγέλων·
ἀδιαλείπτως ψάλλων τῷ Θεῷ, σοὶ δό-
ξα πρέπει, Τριάς ὁμοούσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ο ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρε-
σβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῥύσατο ἐκ το-
σούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν, ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶ-
μεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δού-
λους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι
ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλ-
λιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπό-
στρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνο-
μίας μου ἐξάλειπον. Καρδίαν κα-
θαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῥίψῃς με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σω-
τηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς
ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπι-
στρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ
Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο-
σύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοί-

ξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδο-
κήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντε-
τριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξου-
δενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐ-
δοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομη-
θήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐ-
δοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀνα-
φορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοί-
σουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Χαῖρε Νικηφόρε λεπρῶν
καινὴ λαμπρότης».

Ἦχος πλ. δ'.

Ὤδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαρίτων τὸ σκεῦος τὸ καθαρὸν,
χίονος ἀπάσης τὸν λευκότερον τῇ
ψυχῇ, λεπρὸν Νικηφόρον δεῦτε πάν-
τες· καθαρωτάταις ὥδαῖς μεγαλύ-
νωμεν.

Αγάπης σφραγίδα τὴν ἱεράν, τῆς
πίστεως δρόμον τὸν τέλεσαντα
ἀνδρικῶς, ἐλπίδι τῆς ἄνω Βασιλείας·
νῦν Νικηφόρον λεπρὸν μακαρίσω-
μεν.

Γδρῶσιν ὁσίας σου ἀγωγῆς, ψυχὴν
σου τὴν θείαν Νικηφόρε παναλη-
θῶς, ποιήσας χρυσίου λαμπροτέραν·
εἰς τοῦ Θεοῦ σου τὰς χεῖρας παρέ-
θηκας.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων ἀρρήτων τοῦ Γαβριήλ, ἀκούσασα Κόρη Παναγία πανευπειθῶς, Θεὸν ἀπεκύησας τῷ κόσμῳ· παρακοήν τε τῆς Εὐας ἠνόρθωσας.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εκ τῆς Κρήτης προῆλθες, ὡς νεαυγῆς ἥλιος, πᾶσαν δὲ τὴν γῆν ἀνταυγείαις, τῆς πολιτείας σου, καινοποιεῖς εὐπρεπῶς, υἱὲ φωτὸς Νικηφόρε, καὶ παθῶν τὴν ζόφωσιν, λύεις ἐκάστοτε.

Νοανεχῶς Μοναζόντων, τρίβον στενὴν ἥνυσας, πάσῃ ἐγκρατεία παμμάκαρ, ἐνδισπύωνος, καὶ Ἀσωμάτων χορούς, φθάσας σαρκὶ Νικηφόρε, ἀληθῶς ἐτίμησας, σχῆμα ἰσάγγελον.

Ῥαμάτων ὁ ἔχων, τὸ ἀχανὲς πέλαγος,
καὶ ἐν ἀσθενείᾳ παιδεύων, οὓς πα-
ραδέχεται, ὡς ἀνοθεύτους υἱούς, Χρι-
στὸς σαρκὸς σοι τὴν λέπραν, Νικη-
φόρε δέδωκε, φίλτρου εἰς πίστωσιν.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη, κόσμου παντὸς
Δέσποινα, τὴν δεδουλωμένην ψυ-
χὴν μου, τοῖς παραπτώμασι, ταῖς
Μητρικαῖς σου λιταῖς, δεῖξον παθῶν
ἀνωτέραν, εἰς τὴν πρώτην δόξαν
μου, πάλιν ἀνάγουσα.

Ῥάτρευσον, ἡμῶν τὰ πάθη πρεσβεί-
αις σου Νικηφόρε, ὁ βαστάσας τῆς
σῆς σαρκὸς ἀνδρείως τὴν λέπρωσιν,
εἰς τέλειον μέτρον τῆς καρτερίας.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε
Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Οδύνας μακράς, τῆς λέπρας ἐκαρτέ-
ρησας, γενναία ψυχῇ, καὶ γνώμη
καρτερόφρονι, τῷ Θεῷ φθεγγόμενος·
Νικηφόρε ἄσμα γηθόμενος, καὶ μεγα-
λύνων χεῖλεσιν ἄγνοῖς, τὴν θεῖαν
ἀπαύστως ἀγαθότητα.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηδονὰς τὰς τοῦ σώματος, πάσῃ ἐγ-
κρατεία πολιτευόμενος· Νικηφό-
ρε ἀπενέκρωσας, τὸ δὲ πνεῦμα θείως
ἀνεζώωσας.

Φερωνύμως τῆς κλήσεως, τῆς ἐπου-
ρανίου μάκαρ γενόμενος· Νικη-
φόρε κατενίκησας, παρατάξεις πά-
σας τοῦ ἀλάστορος.

Ὁφθαλμῶν σου τὴν πέρωσιν, φέρων
Νικηφόρε ἔνδον σου ἔβλεπες· ἐπι-
λάμπεις θείου Πνεύματος, καὶ λαμ-
πρῶν ἀκτίνων φῶς ἀπρόσιτον.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύσεις πεπλήρωνται, τῶν προ-
φητευόντων ἐν σοὶ πανάμωμε· ἀ-
πειράνδρως γὰρ ἐκύησας, ὥνπερ πά-
λαι οὗτοι προηγόρευσαν.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐστησας τὸν νοῦν, ἐπὶ πέτραν τοῦ
Κυρίου σου, Νικηφόρε διὸ ἔμεινας
στερρός, ὥσπερ ἀδάμας, ἀλγηδόσι μὴ
πτοούμενος.

Λέπραν τῆς σαρκός, ὡς Ἰὼβ ἐνεκαρτέρησας, διὸ λάμπεις Νικηφόρε τῇ ψυχῇ, ὑπὲρ χρυσίον, καὶ ἀργύριον πολύτιμον.

Ἦθκας Θεῷ, Νικηφόρε τὴν ἐλπίδα σου, ὀρφανῶν τε καὶ χηρῶν προασπιστῇ, πατρῶων σπλάγχνων, παρ' οὗ εὗρες τὴν ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Πύργος ὀχυρός, κατ' ἐχθρῶν ὑπάρχεις Δέσποινα, καταρρόαττουσα αὐτῶν τὰς μηχανάς, ὡς τετοκυῖα, τὸν ἰσχύϊ ἀπροσμέτρητον.

ᾠδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Ῥωννύμενος, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, ἐκ παθῶν τῶν χαμερπῶν Νικηφόρε· τὸ ἀσθενές, τῆς σαρκός σου ἐδέξω, ὡς

τῆς Θεοῦ συμπαθείας τὸ δῶρημα·
τοῦ στέργοντος τὴν τῶν βροτῶν· σω-
τηρίαν δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ως λύχνον σε, τῆς Τριάδος ἔγνωμεν,
Νικηφόρε ἐπὶ ὄρους τεθέντα· καὶ
ἱλαρῶς, διαχέοντα παῖσι, τὸν φωτι-
σμόν καὶ τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος·
τὴν λύουσαν ἀχλὺν παθῶν· καὶ φαι-
δρύνουσαν γῆς τὰ πληρώματα.

Νενίκηκας, τοῦ ἐχθροῦ ὑψώματα,
Νικηφόρε ταπεινώσει σου θεία·
ὅτι ψυχῇ, εὐχαρίστῳ ἐδέξω, τῇ σῇ
σαρκὶ ἀλγηδόνας καὶ στίγματα· καὶ
γέγονας παναληθῶς· τῆς χιόνος ἀμέ-
τρως λευκότερος.

Θεοτοκίον.

Κοιλία σου, ἡ ἁγία γέγονε, Μαριὰμ
τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· ὅτι Θεός,
ἐν αὐτῇ ἐχωρήθη, ὃν οὐρανοῦ οὐ χω-
ροῦσι τὰ πέρατα· Αὐτὸν δυσώπει μη-
τρικῶς· τῆς παθῶν με ῥυσθῆναι στε-
νώσεως.

Ἦάτρευσον, ἡμῶν τὰ πάθη πρεσβεί-
αις σου Νικηφόρε, ὁ βαστάσας τῆς
σῆς σαρκός, ἀνδρείως τὴν λέπτρωσιν,
εἰς τέλειον μέτρον τῆς καρτερίας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὥς ἔχου-
σα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει,
ὥς δεδήλωται.

Κοντάκιον.

Ήχος β΄. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ασθενείας τὴν στενὴν ὁδὸν ἐπεβάδισας, Νικηφόρε καὶ ὀλοσχερῶς ἠκολούθησας, τὸν Δεσπότην ὡς εὐπειθὴς καὶ ἄξιος υἱός· ζυγὸν τούτου δὲ τὸν ἐλαφρόν, καὶ τὸ φορτίον τὸ χρηστόν, ἐν τοῖς ὤμοις ἐβάστασας· χαίρων ὅθεν εἰσῆλθες, εἰς δόξης τῆς αἰωνίου, τὰς καταπαύσεις τὰς τερπνάς, χαρμοσύνως ἀγαλλόμενος.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. (δίσ)

Στίχ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον (ια΄, 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου
πρεσβείαις Ἐλεῆμον,

ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.
Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κλίμακα οὐράνιον, τῶν ἀρετῶν
Νικηφόρε, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ
ψυχῆς στερρότῃ ἀναβέβηκας· ὥς
Ἰὼβ ἔφερεις, τῆς σαρκὸς γὰρ λέπραν,
καὶ ὁμμάτων σου τὴν πύρωσιν· πλη-
γὰς καὶ στίγματα, καὶ τὴν τῶν μελῶν

πασαν κάκωσιν· εἰς ὕψος δὲ αἰρό-
μενος, τὰ τῶν οὐρανίων ἐώρακας·
κάλλη καὶ τὴν δόξαν, ἣν Κύριος ἡτοί-
μασε Θεός, τοῖς ἐκτελοῦσιν ἐκάστοτε
Αὐτοῦ τὰ προστάγματα.

Εἶτα ὁ ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου...

Κύριε ἐλέησον (12).

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αδιάλειπτον ἔσχες, προσευχὴν ὥσ-
περ ἔργον ἐν βίῳ ἄριστον, δι' ἧς
Θεῷ ὠμίλεις, Ἀγγέλων πολιτείαν, Νι-
κηφόρε μιμούμενος· ὁ τῶν πατέρων
βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιθυνόμενος μάκαρ, παρ' Ἀνθίμου
τοῦ πάνυ ἐν Χίῳ ἥνυσας, ἀσκήσεως
τὸν δρόμον, καὶ τρόπαια μεγάλα,

Νικηφόρε ἐπέγραψας· διὸ στεφάνους
χειρί, ἐδέξω ζωνοφόρῳ.

Νέμων θείας εὐχάς σου, Νικηφόρε
Κυρίῳ τὸ μεσονύκτιον, μετέωρος
ἐπήρθης, ξενίσας μαθητὴν σου, σὲ
ιδόντα Εὐμένιον· μεθ' οὗ τὸν ὕμνον
Θεῶ, προσάγεις εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἦ τοῦ μάννα σε στάμνος, ἀληθῶς
προετύπου Παρθενομήτορ Ἀγνή,
καὶ γὰρ ἐν τῇ γαστρί σου, ἐφύλαξας
τὸν Ἄρτον, τῆς ζωῆς τὸν Οὐράνιον·
Χριστὸν ψυχὰς τῶν πιστῶν, ἐκτρέ-
φοντα ἀρρόήτως.

Ὡδὴ n'. Τὸν Βασιλέα.

Λόγοις σου θείοις, καὶ νουθεσίαις
σοφαῖς σου, ταῖς ψυχαῖς θλιβομέ-

νων γλυκεῖαν, τὴν παρηγορίαν, πα-
ρεῖχες Νικηφόρε.

Ακτημοσύνης, σὲ θησαυρὸν Νικη-
φόρε ἀσφαλῆ καὶ μεγάλον πλου-
τοῦμεν, ὅτι τῇ καρδίᾳ, πτωχὸς μάκαρ
ἐγένου.

Μακρὰν τὰ ὄντα, ὥσει ἐγγὺς ἐνο-
πτριζου, ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς Νι-
κηφόρε, ὅτι διοράσει, τῇ θείᾳ ἐκο-
σμήθης.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ Παρθέ-
νε, Βασιλεῖ δεξιόθεν παρέστης, τῷ
ἐπουρανίῳ, ὡς Δέσποινα τοῦ κόσμου.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ραδίως τὸ φορτίον, λέπρας βαρυτά-
της, ᾧ Νικηφόρε βαστάσας, εἰς

πόλιν Θεοῦ, τὴν ἐλευθέραν μετέβης,
κούφως πτερούμενος.

Ὁ σπόρος Νικηφόρε, τοῦ Εὐαγγελ-
λίου, εἰς ἀγαθῆς καὶ καλῆς σου,
καρδίας τὴν γῆν, γεωργηθεὶς τὸν πο-
λύχουν, στάχυν ἐποίησεν.

Τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς σου, πλήσας
Νικηφόρε, ὑπομονῆς ἐν ἐλαίῳ,
Νυμφίος Χριστός, χορῶ φρονίμων
παρθένων, σὲ συνηρίθμησεν.

Ἡ θήκη σῶν λειψάνων, βλύζει Νικη-
φόρε, τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν,
ὁσμήν τε ζωῆς, τοῖς εὐλαβῶς προσκυ-
νοῦσι, ταύτην ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Σελήνη Θεοτόκε, ὡς παμφαεστάτη,
ἐξανατέλλεις τῷ κόσμῳ, τὸ ἄδυ-

τον φῶς, ὡς τετοκυῖα τῆς Δόξης, τὸν μέγαν Ἥλιον.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,
ὧν ἡ ἀκροστιχίς: «Ἰσιδώρας».**

Ἦνα αἰωνίου σε χαρμονῆς, μέτοχον ποιήσῃ ὁ Δεσπότης ἐν οὐρανοῖς, μάστιγας καὶ θλίψεις ἐν βίῳ σοι τῆς λέπρας· ἐδίδου Νικηφόρε, πατὴρ ὡς εὖσπλαγχνος.

Στάθμην σὲ ἐγνώκαμεν ἀκριβῇ, τα-
πεινοφροσύνης ἐγκρατείας ὑπο-
γραμμόν, στῦλον ἀγρυπνίας ὑπακοῆς
ἐργάτην· εὐχῆς τε Νικηφόρε, μέγαν
διδάσκαλον.

Ἦσχυσας γενναίως ὡς ὁ Ἰώβ, ἐν τῇ
καρτερίᾳ Νικηφόρε τῶν ἀλγεινῶν,
ὅθεν σὺν ἐκείνῳ ἀγάλλει αἰωνίως·
ἀφράστῳ θεοπτίᾳ, μεγαλυνόμενος.

Δεῦρο φιλοχρίστων θεία πληθὺς,
τοῦ Χριστοῦ τὸν φίλον Νικηφό-
ρον νῦν τὸν λεπρόν· ὕμνοις ἐγκωμίων
κοσμήσωμεν ἀξίως, ὡς θείας καρτε-
ρίας, πύκτην πανάριστον.

Ὺριμος ὡς βότρυς ἐν τοῖς ληνοῖς,
πανωδύνου λέπρας Νικηφόρε
ἀποθλιβεῖς, ἔδωκας τὸν οἶνον τῶν

ἀρετῶν τὸν θεῖον· εὐφραίνοντα καρ-
δίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Ράβδον τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ,
ἔχων Νικηφόρε βακτηρίαν ὡς κρα-
ταιάν, ἔδραμες εὐτόνως τὴν στενω-
πὸν τοῦ βίου· εἰς θείων σκηνωμάτων
πλάτος ἀπάγουσαν.

Ἀκμων ὡς ὑπάρχων ὑπομονῆς,
ἄκαμπτos ἐδείχθης Νικηφόρε ἐν
τοῖς δεινοῖς, καὶ ἐν τῷ χαλκείῳ δοκι-
μασθεὶς τῶν πόνων, χρυσίου ἀπα-
στράπτεις, πάνυ λαμπρότερον.

Σήμερον δυνάμεις Ἀγγελικαί, χαί-
ρουσιν ὁρᾶσαι Νικηφόρου θεῖαν
ψυχὴν, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σὺν
τούτοις παρεστῶσαν· καὶ δόξῃ ἐλ-
λαμφθεῖσαν, τῆς καθαρότητος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Νικηφόρου Ὁσίου, τοῦ λεπροῦ τὰ
παλαιίσματα, καὶ τὴν ἐν ἀσκήσει
ἀνδρείαν, κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· ὡς
ἄλλος γὰρ Ἰὼβ τὰ ἀλγείνα, ὑπέμεινε
δοξάζων τὸν Θεόν, νῦν δὲ δόξη ἐστε-
φάνωται παρ' Αὐτοῦ, θαυμάτων δια-
κρίσειςιν. Χαίροις τῶν Μοναστῶν χει-
ραγωγέ, χαίροις φωτὸς ὁ πρόβολος·
χαίροις ὁ εὐωδίας χαρμονήν, προ-
χέων ἐκ λειψάνων σου.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν, τὰ ἀκόλουθα:
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σὲ
νεκρόν.

Χαίροις καρτερίας ἀθλητά, τῆς πα-
ρηγορίας ὁ λύχνος, ἐλπίδος θεία
εἰκὼν, πίστεως ἐκσφράγισμα, ἀγά-
πης πλήρωμα· προσευχῆς ὁ διδά-
σκαλος, κανὼν ἐγκρατείας, πλοῦτος
πολυέραςτος, τῆς καθαρότητος. Λέ-
πρας παιδευθεὶς τῇ καμίνῳ, λάμπεις
Νικηφόρε τῷ κόσμῳ· τοῦ χρυσοῦ
ἀμέτρως θαυμαστότερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις
τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡ-
μᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνα-
τίθηνμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν
με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν
Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν
εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
ὥς μόνος οἰκτίρμων.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους
σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτό-
κε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δίστιχον Ἀκροτελεύτιον

ὦ Νικηφόρε Ὅσιε, λεπτῶν ἡ κοσμιότης,
δέχου πτωχήν μου δέησιν κράζει σοι
Ἰσιδώρα, καὶ ἔλεός μοι πλούσιον
παράσχου σαῖς πρεσβείαις.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῷ ΘΕῷ ΗΜΩΝ
ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἰΩΝΑΣ.
ΑΜΗΝ.

Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ
εἰς τὸν Κύριον καὶ
εἰς πάντας τοὺς ἁγίους

Κυρίε μου Κύριε, γλυκύτατέ μου
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς τῶν οἰκτιρμῶν,
ἡ τοῦ ἐλέους ἄβυσσος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ
κακίαις ἀνθρώπων· ἐμὲ μετανοοῦντα
ἀρτίως καὶ πίστει προσερχόμενον
ὑπόδεξαι, καὶ ἐλέησόν με τὸν ἁμαρ-
τωλόν, τὸν ἄσωτον, τὸν παμβέβηλον,
τὸν πανάθλιον, τὸν βλάσφημον, τὸν
ἐπίορκον, τὸν ψεύστην, τὸν λοίδορον,
τὸν ὑβριστὴν, τὸν κατάλαλον, τὸν ὀρ-

γίλον, τὸν μνησίκακον, τὸν φθονερόν,
τὸν σκανδαλοποιόν, τὸν ἄσπλαγχνον,
τὸν ἀνελεήμονα, τὸν φιλοκτήμενα,
τὸν φιλόδοξον, τὸν φιλήδονον, τὸν
γαστρίμαργον, τὸν μέθυσον, τὸν ῥάθυ-
μον, τὸν γελωτοποιόν, τὸν μετεωρι-
στήν, τὸν κενόδοξον, τὸν ὑπερήφανον,
τὸν καταφρονητὴν τῶν θείων σου ἐν-
τολῶν· καὶ μὴ διὰ τὸ πλῆθος τῶν το-
σούτων μου ἐγκλημάτων, τῷ πλήθει
ὑποβάλης με τῶν κολάσεων.

Ἀλλά, σὺ Κύριε Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ὁ
μακρόθυμος καὶ οἰκτίρμων, οἰκτεί-
ρησον τὴν ἐμὴν καρδίαν, τὴν συντε-
τριμμένην ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ κατα-
κεκριμένην ὑπὸ τοῦ συνειδότος διὰ
τὸ μὴ φυλάξαι τὰς ἱερὰς συνθήκας
τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Καὶ νῦν διὰ
τὰς ταύτας ὑποσχέσεις στενάζω, καὶ

ὁδύρομαι, ἐλεηθῆναι δωρεάν, καὶ μόνη τῇ σῇ χρηστότητι συγχωρηθῆναι δεόμενος, καὶ τῶν κολάσεων ἐλευθερωθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. **Ναί, Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ,** σῶσόν με τὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ προσδοκίας μου. Οἰκτείρησόν με τὸν τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐπικαλούμενον, καθάρισόν με τὸν ἐσπιλωμένον, λεύκανον τὸν ῥυπωθέντα μου χιτῶνα, καὶ διάσωσόν με τὸν ἄσωτον· μὴ κατακρίνης με τὸν κατακεκριμένον, μὴ παραδῶς τοῖς νομποῖς θηρίοις ψυχὴν ἐπικαλουμένην σε, μὴ τῇ φλογὶ τῆς γεέννης καταδικάσης με, διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων καὶ ἱερῶν συνθηκῶν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, ὁ μακρόθυμος καὶ ἀνεξίκακος, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασιν, ὁ ὁδηγήσας με ἀπὸ τῆς σήμερον εἰλικρινῶς σοι λατρεῦσαι ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις, πρὸς τὸ ποιῆσαί τινα καρπὸν τῆς μετανοίας ἐπάξιον, καὶ διατηρῆσαι ὁσίως τὸ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐπάγγελμα, καὶ ἐκπληρῶσαι τὰς ἱερὰς συνθήκας, ἀμώμους καὶ ὁλοκλήρους. **Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ,** παντοκράτορ, μεγαλοδύναμε, κραταίε· ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ μου τὸν φόβον σου, καὶ τὴν ἀγάπην τῶν νόμων σου. Τὸν νοῦν μου καταύγασον ταῖς ἀκτῖσι τῶν χαρισμάτων σου, τὰς αἰσθήσεις μου τῷ λόγῳ σου ὑπόταξον, τὴν θέλησίν μου πρὸς σὲ τὸ μόνον ἀληθινὸν ἐφετὸν ἐπί-

στρεπον, τὴν γλῶσσάν μου παιδαγωγῆσον, ἵνα λέγῃ καθ' ἑκάστην, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς μακαρίας, ἀειπαρθένου Θεοτόκου, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ σῶσόν με. Κύριε, διὰ τοῦ τιμίου σου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ φύλαξόν με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου ἀγγέλων τείχι-σόν με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου πάντων κατάπεμπον ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ δωρεὰν σῶσόν με τὸν ὠνητὸν τῷ ὑπερτίμῳ σου αἵματι.

Τὰς πολυχρονίους τῶν ἁμαρτιῶν μου κηλίδας ἐξάλειπον, τὰ τῆς λαγνείας καὶ πονηρίας πνεύματα ἀπ' ἐμοῦ ἀποδίωξον, τῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος προσπαθειῶν με ἀπάλλαξον, ὅλον με πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς ἀϊδιότητος ἔλκυσον, καὶ τὴν στενὴν καὶ τε-

θλιμμένην ὁδὸν ὁδεύειν ἐνίσχυσον,
μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἡμέρας καὶ ὥ-
ρας καὶ ἀναπνοῆς, ὅπως ἀγγέλοις ἀγα-
θοῖς τὴν ψυχὴν μου ἀναθῶ, καὶ τῶν
τελωνίων τοῦ ἀέρος ἐλευθερωθῶ, καὶ
τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις συναριθμηθῶ,
καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν καταξιωθῶ.

Εὐσπλαγχνικωτάτη τοῦ γλυκυτά-
του μου Ἰησοῦ Μήτηρ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου καὶ ἁμαρτω-
λοῦ, ἵνα εἰσακούσῃ μου τῆς πενιχροῦς
δεήσεως ὁ Υἱὸς καὶ Θεός σου.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, τὸ ὄπλον
τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τῆς ἡμετέρας σω-
τηρίας τὸ σύμβολον· ἀποδίωξον ἀπ'
ἐμοῦ πάντα πονηρὸν λογισμόν, καὶ
πᾶσαν ἐπιβουλὴν τῆς τοῦ ἀντικει-
μένου δυνάμεως, διὰ δαιμόνων καὶ
ἀνθρώπων ἐνεργουμένην.

Παμμέγιστοι Ταξiάρχαι, Μιχαήλ
καὶ Γαβριήλ, ἐγγυηταί μου καὶ ῥύ-
σται, ἅγιε ἄγγελε, φρουρέ μου καὶ
φύλαξ, καὶ πάντες ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ, ὁδηγεῖτέ με εἰς τὸ πανάγιον
τοῦ Θεοῦ θέλημα, ἀντιλαμβάνεσθέ
μου τῆς ἀσθενείας, ἣν καὶ σώματι καὶ
γνώμῃ περικείμεαι· φυλάττετέ με ἐκ
τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρε-
σβεύσατε τῷ ἐλεήμονι δημιουργῷ, ἵνα
ἐλεήσῃ με τὸν παραβάτην τῶν ἁγίων
αὐτοῦ ἐντολῶν, καὶ ἐν εἰρήνῃ ψυχῆς
καὶ μετανοίᾳ ἀληθινῇ δώῃ μοι πολι-
τεύεσθαι μέχρι τοῦ τῆς ζωῆς μου τέ-
λους. Καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ψυχῆς μου
ἀπὸ τοῦ σώματος, παράστητέ μοι
ἐγγύθεν παρήγοροι, περιθάλποντες,
περιφρουροῦντες καὶ πληροφοροῦν-
τές μοι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ γῆν

κολαστηρίων, διὰ μόνην τὴν τοῦ Θεοῦ
ἐλεημοσύνην.

Ἄγιε ἔνδοξε Ἰωάννη, προφῆτα καὶ
Πρόδρομε καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι ἔνδοξοι Θεοκήρυκες καὶ
πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι, Πέτρε,
Παῦλε, Ἰωάννη Θεολόγε, σὺν τοῖς λοι-
ποῖς Εὐαγγελισταῖς καὶ Ἀποστόλοις,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ.

Ἅγιοι καὶ δίκαιοι Θεοπάτορες Ἰωα-
κεῖμ καὶ Ἄννα, Ἰωσήφ μνήστωρ καὶ
Συμεὼν Θεοδόχε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι πατέρες, ποιμένες, καὶ δι-
δάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, Κύριλλε,
Νικόλαε, Σπυρίδων καὶ πάντες ἅγιοι

ιεράρχαι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι ἱερομάρτυρες, ὁσιομάρτυρες καὶ ὁμολογηταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες, Δημήτριε, Γεώργιε, Θεόδωρε, Ἀρτέμιε, Προκόπιε, οἱ τессαράκοντα καὶ πάντες ἅγιοι μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, Παντελῆμον καὶ Ἑρμόλαε καὶ οἱ λοιποί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ὅσιοι θεοφόροι πατέρες Ἀντώνιε, Παῦλε, Εὐθύμιε, Σάββα, Ἀρσένιε, Ὀνούφριε, Παχώμιε, Θεοδόσιε, Ἐφραίμ, Ἰωάννη Δαμασκηνέ, Ἰωάν-

νη τῆς Κλίμακος, Πέτρε, Ἀθανάσιε,
ὅσιε Νικηφόρε καὶ πάντες ὅσιοι πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ὅσια Μαρία Αἰγυπτία καὶ ὅσαι
τῶν τιμίων καὶ ὁσίων γυναικῶν, αἱ
καλῶς ἀσκήσασαι καὶ ἀθλήσασαι καὶ
τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασαι, πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ἅγιοι Πάντες, οἱ ἀπ' αἰῶνος εὐα-
ρεστήσαντες τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναπολογήτου καὶ
ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁμαρ-
τωλοὺς ἁμαρτωλοῦ.

Ὡν τὰς ἱκεσίας καὶ παρακλήσεις
προσδεξάμενος καὶ εἰσακούσας, **Κύ-
ριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰη-
σοῦ**, συγχώρησόν μοι εἴ τί σοι ἥμαρτον
ἀπὸ γεννήσεώς μου καὶ μέχρι τῆς νῦν
ἡμέρας καὶ ὥρας, ἐν λόγῳ, ἔργῳ, γνώσει

καὶ ἀγνοία, κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν,
καὶ ἐν πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσιν.
Ὡσαύτως συγχώρησον καὶ ἐλέησον καὶ
τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφούς μου, καὶ
πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ ἀρχιερεῖς,
ἱερεῖς, μοναχοὺς καὶ ὀρθοδόξους χρι-
στιανοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας καὶ ἀγα-
πῶντάς με, καὶ τοὺς ἐλεοῦντας καὶ
διακονοῦντάς μοι, καὶ τοὺς ἐντειλαμέ-
νους μοι τῷ ἀναξίῳ εὐχέσθαι ὑπὲρ
αὐτῶν. Καὶ οὓς ἔβλαψα ἢ ἐλύπησα ἢ
κατηρασάμην, καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ μοι
ποιοῦντας ἢ ποιήσαντας. Καὶ χάρισαι
τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὥς εὐ-
δοκεῖ ἡ φιλανθρωπία σου. Ἀνάπαυσον
καὶ τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ
ἀδελφούς ἡμῶν. Καὶ δι' εὐχῶν πάντων
οἰκτείρησόν μου τὴν ἀθλιότητα, καὶ

ποίησόν με οἷον θέλεις, καὶ ὥς θέλεις,
κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω.

Καὶ καταξιώσόν με ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράν-
των καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων,
καὶ μὴ εἰς κριμα, ἢ εἰς κατάκριμα γέ-
νοιτό μοι, ἀναξίως τούτοις προσερ-
χομένῳ, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώ-
ματος, εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν αἰωνίων
κολάσεων, καὶ εἰς ἀρῶραβῶνα τῆς ἀτε-
λευτήτου καὶ μακαρίας ζωῆς, ἐν ἧ
σύνταξόν με μετὰ πάντων τῶν ἀπ'
αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, **Κύριέ
μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ,**
ὅτι σοι πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐκ
πάντων προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπε-
ράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σίμωνος Μοναχού

Γ.
ΘΑ

ΙΩ

ΕΛΕΙ

ΜΩ

Ὁ
Ἐλεήμων
Ἐπίσκοπος

Σελίδες 136

Σίμων Μοναχός

Π. ΕΥΜΕΝΙΟΣ

ὁ ποιμήν
ὁ καλός
καὶ
θαυματουργός

Σελίδες 400

Τά βιβλία τῶν Ἐκδόσεών μας βρίσκονται
καί σᾶς ἀποστέλλονται μέ ἓνα τηλεφώνημα

ΠΕΡΙΕΧΕΙ CD

Σίμωv Μοναχv

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ὁ ΛΕΠΡΟΣ

Σελίδες 232 καὶ CD

σέ ὅλα τὰ Χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα
στό 210 6449-300.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ

Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Σίμωνος Μοναχού
Ἑπιμελεία

Ο ΒΙΟΣ
ΚΑΙ Η ΑΣΚΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

κείμενο καὶ εἰκονογράφηση
Φωτίου Κόντογλου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΚΑΙ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ὑπὸ
Δρος Χαράλαμτος Μπούσια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΟΦΑΝΟΣ»

Σελίδες 134

Σίμωνος Μοναχοῦ

ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΒΙΟΣ - ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ - ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Σίμωνος Μοναχοῦ
(ἐπιμέλεια)

